

vrhu intuicija in ne spremeni samo najtemnejše temine v solnčen dan, ne posveti samo v najskrivnejši kotiček, ampak prešine tudi vse predmete s tako vseprodirno močjo čudovite svetlobe, da postanejo prosojni, malone prozorni.

Ali kaj pomeni ta čarobna beseda Bergsonove intuicije? Kako se posreči tudi nam, prižgati to skrivnostno luč v temini lastne dušnosti? Še zdaj se ni končala filozofska polemika interpretov in kritikov o pojmu Bergsonove intuicije, ker nam Bergson sam iz gori navedenih vzrokov ni podal jasne in ostre pojmovne definicije: „Ali metafizika je samo tedaj to, kar mora biti, če gre preko pojma ali se vsaj osvobodi okorelih in gotovih pojmov ter ustvari pojme, popolnoma različne od teh, ki jih navadno rabimo; menim plastične, gibljive, skoro tekoče predstave, vedno pripravljene k prisposobnosti na bežne oblike intuicije“.

(Dalje prihodnjič.)

Ivan Albreht:

Gazela.

Haha, haha — Pa kaj, če usta so ognjena —
 saj zame ne rde! Saj je ljubezen pena,
 ki vetrec hipa v nič jo razprši!
 In da zares, dekle, kraljica si Edena,
 vem — zame pota k njemu nič več ni!
 A — kot sem sam, poišče roka naj koščena
 si kraje, koder nihče hodil ni,
 ker sveta bolj kot vse mi je — življenja cena.

